

ת"פ 50233/04/23 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד סעיד עואדרה, ריאד אבו צוצין

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 50233-04-23 מדינת ישראל נ' עואדרה (עציר)
ת"פ 13688-06-23 מדינת ישראל נ' אבו צוצין (עציר)
תיק חיצוני: 148803/2023

בפני כבוד השופט יואב עטר
המבקשת
מדינת ישראל - פמ"ד
ע"י ב"כ עו"ד שירין מחאג'נה
נגד
המשיבים
1. סעיד עואדרה
2. ריאד אבו צוצין
ע"י ב"כ עו"ד נטלי אוטן ועו"ד אלעד אזולאי

החלטה

1. בפני בקשת המאשימה לאיחוד משפטים.
2. בקצה המזלג, יצוין כי נגד המשיב 1 הוגש ביום 27.4.2023, כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות בנשק (נשיאה והובלה), מעשה פזיזות ורשלנות והפרעה לשוטרי בשעת מילוי תפקידו.
3. ביום 6.6.23, הוגש כנגד המשיב 2 כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות בנשק (נשיאה והובלה), מעשה פזיזות ורשלנות, הפרעה לשוטרי בשעת מילוי תפקידו, וכן עבירות של נהיגה בזמן פסילה וללא רישיון רכב.
4. נטען בבקשה, כי: **"עיקרם של שני כתבי האישום הוא אותו אירוע פלילי אשר בוצע על ידי המשיבים בצוותא ובגינו מיוחסות להם עבירות משותפות"**. עוד נטען בבקשה כי עדי תביעה רבים ומשותפים אמורים להעיד בשני המשפטים, וכי כתבי האישום הוגשו בנפרד אך ורק בשל איתורו המאוחר של המשיב 2. עוד נטען בבקשה, כי שמיעת הראיות בשני התיקים לא החלה, ואף לא ניתן מענה, ומשכך לא ייגרם עיוות דין למי מהמשיבים, וכי אין כל הצדקה לניהול כפול של אותו משפט. המבקשת אף הגישה כתב אישום מאוחד וביקשה לקבלו ככתב אישום מתוקן.
5. כמפורט בתגובת באי-כוח המשיבים, אשר צורפה לבקשת המבקשת, כמו גם כנטען על ידי ב"כ המשיבים בדיון מיום 10.7.23, ב"כ המשיבים מתנגדים לבקשה, תוך שנטען כי קיים פער ראיתי בין שני המשיבים וכי: **"ההגנה**

סבורה שאין ראיות נגד הנאשם ריאד אבו צוצין, ובכוונתה לנהל הליך הוכחות בעניינו וזאת בניגוד לעניינו של המשיב האחר". נטען כי בכוונת ההגנה לחתור להסדר טיעון עם המאשימה ביחס למשיב 1, ובשל הנוהג שהשתרש אצל המאשימה, איחוד המשפטים יסכל האפשרות להגיע להסדר ביחס למשיב 1 בשל הכוונה לנהל את ההליך בעניינו של המשיב 2. עוד נטען (ללא הנמקה בעניין זה) כי איחוד המשפטים עשוי להוביל ל: **"עיוות דין קשה עבור הנאשמים"**. מדברי באי כוח המשיבים בדיון, ניתן להבין כי החשש מעיוות דין נוגע לאותו חשש לפיו יקשה על המשיב 1 להגיע להסדר טיעון עם המאשימה ככל שיאחדו המשפטים, בשל מדיניות המאשימה שלא להגיע להסדרי טיעון שאינם כוללים את כלל הנאשמים באותו תיק. עוד נטען על ידי באי-כוח המשיבים, כי הגם שישנה חפיפה ברשימת עדי התביעה, לאור הפער הראייתי, העדים המהותיים ביחס לשני הנאשמים שונים.

דין והכרעה

6. סעיף 90 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982, קובע: **"בית המשפט רשאי, בכל שלב שלפני הכרעת דין, לצוות על איחוד הדיון בכתבי אישום נפרדים, התלויים ועומדים באותו בית משפט, אם מותר לצרפם, בהתאם להוראות סעיפים 86 או 87 ובית המשפט סבור שהצירוף לא יגרום לעיוות דין"**.

סעיף 86 לחוק הנ"ל, קובע: **"מותר לצרף בכתב אישום אחד כמה אישומים אם הם מבוססים על אותן עובדות או על עובדות דומות, או על סדרת המעשים הקשורים זה לזה, עד שהם מהווים פרשה אחת..."**.

סעיף 87 לחוק הנ"ל, מאפשר לצרף בכתב אישום אחד כמה נאשמים: **"אם כל אחד מהם היה צד לעבירות שבכתב האישום או לאחת מהן, בין כשותף ובין בדרך אחרת או אם האישום הוא בשל סדרת מעשים הקשורים זה לזה עד שהם מהווים פרשה אחת..."**.

7. עיון בשני כתבי האישום הנפרדים שהוגשו כנגד שני המשיבים, מלמד כי אכן המדובר בפרשה אחת ובמסכת מעשים אחת, שעניינה בכך שלשני המשיבים מיוחסת אותה עבירה של נשיאה והובלת נשק ביחס ל- 9 אקדחים, המפורטים בשני כתבי האישום, כאשר המדובר באותם אקדחים, וכאשר לכאורה מכתבי האישום עולה כי לכל אחד מהנאשמים מיוחס חלק במעשי העבירה הנוגעים לנשיאה ולהובלת אותם אקדחים. למעט הנהיגה בזמן פסילה המיוחסת למשיב 2, גם מסכת המעשים הנוספת המפורטת בשני כתבי האישום, קשורה זו בזו, גם אם משלב מסוים אין חפיפה בין המעשים המיוחסים למשיבים.

8. עיון ברשימות עדי התביעה שבשני כתבי האישום שהוגשו כנגד שני הנאשמים, מלמד כי 35 עדי התביעה הראשונים בשתי הרשימות הנפרדות שבשני כתבי האישום הם אותם עדים בדיוק ולמשיב 2 נוספו עוד 9 עדים נוספים מעבר לאותם 35 עדים משותפים.

9. בהינתן האמור, דומה כי מתממשים התנאים שנקבעו בחוק לפיהם אכן מדובר באישומים המבוססים על אותן עובדות לצד עובדות דומות במסגרת סדרת מעשים הקשורים זה לזה עד שהם מהווים פרשה אחת, ומשכך, לכאורה, הדין הוא להיעתר לבקשה.

10. באשר לטענה כי מתקיים החריג של "עיוות דין" למי מהמשיבים כפועל יוצא מקבלת הבקשה לאיחוד המשפטים, מטענות הצדדים עצמם עולה כי אין המדובר ב"עיוות דין", נטען, בשל פגיעה כזו או אחרת בהגנת מי מהנאשמים בנוגע לראיות כנגדו, אלא שהטענה מבוססת על שיקול טקטי שעיקרו נשען על הערכה כי בשל מדיניות כזו או אחרת של המאשימה, זו לא תיטה להגיע להסדר טיעון עם המשיב 1 מבלי להגיע להסדר טיעון עם המשיב 2. סבורני כי אין המדובר בשיקול היכול לענות להגדרה של "עיוות דין", ומשכך, אין בטענה זו בכדי לבסס אפשרות שלא להחיל את האמור בסעיף 90 לחסד"פ.

11. לאור האמור, אני מורה על איחוד המשפטים בתיקים ת"פ 50233-04-23

ות"פ 13688-06-23.

12. המזכירות תקשור בין שני התיקים הנ"ל ותעדכן את פרטי הגורמים בהתאם לסדר הנאשמים המופיע על גבי כתב האישום המאוחד שהוגש ביום 11.6.2023.

13. אני מורה על תיקון כתב האישום על דרך החלפת כתבי האישום הנפרדים שהוגשו, בכתב האישום המאוחד שהוגש ביום 11.6.23,

14. המזכירות תעביר העתק החלטה זו לבאי כוח הצדדים.

ניתנה היום, כ"ח תמוז תשפ"ג, 17 יולי 2023, בהעדר הצדדים.

חתימה